

κρατῆρος τῆς Μικρᾶς Κεκαυμένης, ἐξήμεσεν ἐπὶ ἐν ἔτος ἀκαταπαύστως χειμάρρους καπνοῦ, φλογῶν, σποδοῦ καὶ μύδρων ἐπαναπιπτόντων εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἀπόστασιν μείζονα ἡμισείας λεύγης. Τῆς Θήρας ὅλης ἐσειόντο αἱ βάσεις, ἡ γῆ ἐσκίρτα δεινῶς βροντῶσα, ἡ θάλασσα ἐμαίνεται· ἐβλεπες τὸ τέλος τοῦ κόσμου καὶ ἀπύθνησκες ὑπὸ φόβου. Διήρκεσαν δὲ ταῦτα πάντα ἐν ἔτος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους αἱ ἐκρήξεις ἐγένοντο σπάνιαι, τῇ δὲ 14 Σεπτεμβρίου 1711 ἐγένετο τελευταία ἐκρήξις, ἣν ὁμως ἡ ἐσχάτη ὠδὴν τῆς ἡφαιστειώδους κυήσεως. Νέα νῆσος ἐκ λάβας, μείζων ἀπασῶν τῶν ἄλλων, ἀνέδυσεν ἐκ τῆς θαλάσσης καπνίζουσα ἔτι ὅλη, ἡ Μεγάλη Κεκαυμένη. Μετὰ δὲ τὴν ἐκρήξιν, παρατηρήθη ὅτι ὅλη ἡ νῆσος Θήρα ἐταπεινώθη, ἰδίως ὁμως οἱ βράχοι ἐφ' ὧν ἐκτισμένη ὑπάρχει ἡ πόλις Φηρὰ κατέβησαν ἐπὶ πολλὰ μέτρα, ὥς ἔτι καὶ νῦν μαρτυρεῖται ὑπὸ κοιλωμάτων τινῶν σκαφέντων ἐπὶ τῆς πέτρας εἰς ὕψος πέντε ἢ ἑξ ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς ἀποθήκας, ἅτινα τὴν σήμερον χρησιμεύουσιν εἰς προφύλαξιν τῶν ἀλιευτικῶν ἀκατίων. Παρατηρήθη δὲ καὶ ὅτι ἐκτοτε ἡ νῆσος Μῆλος, εὐφορωτάτῃ ἔτι καὶ πολυπληθεστάτῃ καθ' ὃν χρόνον ἐπεσκέπτετο αὐτὴν ὁ Τουρνεφόρτιος, ἤρξατο νὰ διληττηριάζεται ὑπὸ τῶν θειωδῶν ἀτμῶν, οἷτινες τὴν σήμερον καθιστᾶσι τὸ μὲν κλίμα αὐτῆς νοσερὸν τὴν δὲ γῆν ἄφορον.

« Νῦν δὲ (1850) τὸ ἡφαιστειον φαίνεται ἐσβεσμένον ὑπὸ τὰς καμίνους τῶν κεκαυμένων νήσων. Καὶ ἴσως μὲν οἱ ἐκ μέλανος βασανολίθου κῶνοι ὑπανοιχθήσονται εἰς νέας ἐκρήξεις, ἴσως δὲ νέον τι νησίδριον ἀναφανήσεται ἐπὶ τῆς θαλάσσης (1). » Ἐμπροσθεν τῆς Μικρᾶς Κεκαυμένης οἱ ἀλιεῖς παρατήρησαν στήθος βράχων, ὑποβρύχιον μὲν ἔτι, ἀναβαῖνον ὁμως καθ' ἕκαστον ἔτος. Διὰ βολίδος ἐμτροῦντο ἀπὸ τῆς ὑψηλοτέρας ἀκρας τοῦ σκοπέλου τούτου τριάκοντα μέτρα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος· τῷ 1830 ὁμως, ἡ κορυφή μόλις ἔκειτο εἰς βάθος ὀκτὼ καὶ, τῷ 1834, πέντε μέτρων. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους τούτου ἡ ὕψωσις φαίνεται ἀργοποροῦσα. Παρατηρεῖται πρὸς τούτοις νοτιανατολικῶς τῆς Μεγάλης Κεκαυμένης μεγάλη κηλὶς ὑπωχρος μακρὰν ἐπὶ τοῦ βαθυκυάνου χρώματος τῆς θαλάσσης ἐκτεινομένη· ἔστι δὲ αὕτη πηγὴ ὕδατος σιδηρούχου (eau ferrugineuse) δραστηκωτάτου, ἰδιαίτατόν τι ἔχοντος προσόν. Πᾶν πλοῖον ὁρμοῦν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς τὰ ὕδατα ταῦτα ἐξέρχεται ἐκλαμπρὸν, ἔχον τὴν ἐπιχάλκωσιν ἐντελῶς κεκαθαρμένην ἀπὸ τῆς καλυπτούσης αὐτὴν σκωρίας. Λέγεται προσέτι ἐν Θήρᾳ ὅτι ἡ πη-

γὴ αὕτη ὑπάρχει, οὕτως εἰπεῖν, φυσικῆς (évent) ἢ ἀσφαλιστικῆς γλωσσῆς (souple de sureté) τοῦ ἡφαιστείου καὶ ὅτι ὁσάκις ἡ ὠχρὰ κηλὶς ἀφανίζεται ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐξ ἀνάγκης ἐπέρχεται σεισμὸς. »

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΑΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΝΗΣ 1).

ἀ.

Μιὰ σκόλη²⁾ τζαί³⁾ μιὰ Κερεκή⁴⁾

Ἐκίνησεν ἡ Λιγοροῦ⁵⁾

Νὰ πᾶ⁶⁾ ἔς τῶν ἀνθρωπῶν της⁷⁾.

Τζ' ἐπέρασ' ἀπ' τοὺς Μπολαριοῦς⁸⁾,

Τζ' ἀπὸ τῆ' πόρτα⁹⁾ τῶν ὀχτρῶν¹⁰⁾.

Κάνένας δὲν τῆς μίλησε¹¹⁾,

Παρά¹²⁾ ὁ Σκυλο-Βάβουλας¹³⁾.

« — Καλῶς τῆνε τὴν Λιγοροῦ,

» Καλῶς τῆν, καλῶς ὄρισε,

» Κι' ἂν πᾶς ἑστῶν ἀνθρωπῶν σου,

» Πές τους νὰ κάμουμε καλὰ¹⁴⁾,

» Καὶ μείς σᾶς τὸν πληρώνουμε¹⁵⁾

» Κεῖνον τὸν Παλγο-Βέτουλα,

» Νῆ¹⁶⁾ πέντε γρόσα¹⁷⁾, νῆ ἑφτά

» Νῆ στὴν ἀκρίβεια τοῦ κ' ἐννιά¹⁸⁾. »

Ἐ τὴν στράταν ὁποῦ¹⁹⁾ πάγαινε

Τζαί τὸν κουριάδ²⁰⁾ ἀπάντησε.

« — Καλῶς τῆνε τὴν Λιγοροῦ. »

« — Μὴ μοῦ μιλᾶς, κουριάδε μου »

» Τ²¹⁾ ἔχω μέγαλονε σκασμόν »

» Ἐπέρασ' ἀπ' τοὺς Μπολαριοῦς,

» Τζ' ἀπὸ τῆ' πόρτα τῶν ὀχτρῶν »

» Κάνένας δὲν μοῦ μίλησε,

» Παρά ὁ Σκυλο-Βάβουλας,

» Μοῦεῖπε νὰ κάμουμε καλὰ,

» Τζαί μᾶς τὸν ἐπληρώνουμε,

» Κεῖνον τὸν Παλγο-Βέτουλα,

» Νῆ πέντε γρόσα νῆ ἑφτά,

» Νῆ στὴν ἀκρίβεια τοῦ κ' ἐννιά. »

« — Γιὰ δὸς μου, νύφη²²⁾, τὸν σαλμᾶ²³⁾, »

» Νὰ κυνηγήσω τὸν φονιά²⁴⁾. »

Ἐ τὸν δρόμον ὁποῦ πάγαινε,

Ἐνα κατσίκ²⁵⁾ ἐβέλαξε.

« — Ἐλα κοντά μου, Σαΐτανᾶ,

» Γιὰ νὰ πιτύχω τὸν φονιά. »

Καὶ πάλιν ματαβέλαξεν²⁶⁾. »

« — Ἐλα κοντά μου, Σαΐτανᾶ,

» Γιὰ νὰ πιτύχω τὴν δουλειά. »

Εἰς τὸν λιακόν²⁷⁾ ἀνέβηκε,

Τζαί τὸν σκλμᾶ τ' ἀριπόλυσε²⁸⁾. »

(1) Διὰ τῶν ἡφαιστειῶν ἐνεργειῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους 1866 ἀμφοτέρωτα ταῦτα ἐγένοντο καὶ νῆσος δηλογοῖ ἐφάνη καὶ κρατὴρ ἀνοίχθη εἰς νέας ἐκρήξεις. Σ. Μ.

Ἐσκότωσε τζαί τὸν φονιά
Τζαί τὸν ὑγιόνα του μαζύ.
Ἐπῆρεν' πίσω τὸν σαλμά,
Τζιὰ π' τὸν ἱακὸν ἐπῆδθησε,
Μὸν²⁹⁾ τὸ τσαροῦχι τ' ἄφησε....

β'.

Μυρολόγιον³⁰⁾.

Ἐ! Λιγορίτζα³¹⁾ Παρασκή³²⁾,
Σὰν πῆς καὶ σὺ ὅτ' ἴν' κάτω γῆ,
Τζαί ἔρῃς τὸν Σκυλακόγιαννη³³⁾,
Νὰ τὸν παρῇς σὲ μεϊριά³⁴⁾,
Τζαί νὰ τουσιπῇς τὰ εἰπαντα³⁵⁾
Τζαί οὐλα τὰ ζενόμενα
Ὅτι ὁ πύργος κρούεται,
Τὸν κρού' ὁ Βασιλόλιας,
Τζ' ὁ σκύλος ὁ Δικάνακας,
Τζαί τῆς πουτάνας ὁ ὑγιός³⁶⁾.

γ'.

Ὁ Βαρχλαντής.

Νᾶηταν³⁷⁾ ἡμέρα βροχερή³⁸⁾,
Ἰοῦ κίνησεν ὁ Βαρχλαντής,
Νὰ πάη ὅτ' ἴν' Τριπολιτζά,
Διὰ νὰ φέρῃ πλάπλωμα.
Πῆγε νὰ φέρῃ πλάπλωμα
Τζαί τὸν ἐφέραν ἑάπλωμα³⁹⁾.
Ἦταν ὕψηλός, ἦταν λιγνός⁴⁰⁾,
Μᾶηταν καὶ πολὺ νόστιμος.
Μὲ τὸ ζεράνιο⁴¹⁾ του βρακί,
Καὶ μὲ τὴ κουμπουρίτζα του,
Καὶ μὲ τὴ μαχαιρίτζα του.
Πουκάμισο μεταίξωτό⁴²⁾
Μακρ' ἴσα μὲ τὸν ἀφαλό⁴³⁾.

δ'.

Ἀρχὴ μυρολογίου φίλων.

Ἐκαμα ὄρκο καὶ σταυρὸ
Νὰ μὴ μυρολογήσω πλεῖο⁴⁴⁾
Γιὰ τὸ ψωμὶ, γιὰ τὸ νερό,
Ὅπου ἐφάγαμε μαζύ,
Νὰ τὸν μυρολογήσω θῶ⁴⁵⁾.

ε'.

Ὡδὴ εἰς τὰ Θεοφάνεια.

Ἦλθανε τὰ ρῶτα
Καὶ τὰ φωτερὰ

Καὶ χαραῖς μεγάλαις
Σ' τοὺς οὐρανοὺς.
Περπατεῖ μητέρα
Ἰὶ γῆς⁴⁶⁾, Ἰὶ γῆς,
Σπάργαντα βαστάει,
Περικαλεῖ⁴⁷⁾.
« — Ἀφέντη Ἄν-Γιάννη⁴⁸⁾,
» Καὶ Πρόδρομε⁴⁹⁾
» Δύνκσαι βαρτίζειν⁵⁰⁾
» Θεοῦ παιδί; »
« — Δύναμαι βαρτίζειν,
» Μὰ⁵¹⁾ δὲν ἔμπορῶ. »
Τ' ἄκουσ' ἡ μητέρα
Καὶ δάκρυσε.
Τ' ἄκουσ' ἐν πουλάκι⁵²⁾
Καὶ λάλησε.
Σώπα⁵³⁾ σὺ μητέρα
Καὶ μὴ δακρεῖς,
Σώπα σὺ πουλάκι
Καὶ μὴ λαλεῖς,
Ὅσω⁵⁴⁾ ν' ἀνεβοῦμε
Σ' τὸν Κύριον,
Ν' ἀγιασθῇ καὶ ἡ βρύσις
Μὲ τὰ νερά.
Ν' ἀγιασθῇ καὶ ἀφέντης
Μὲ τὴν κυρά⁵⁵⁾.

1) Εἰς τὴν δημοτικὴν τῶν ποιήσεων οἱ Μανιάται μεταχειρίζονται τὸν ὀκτασύλλαβον πολὺ σπανίως δὲ χρῶνται τῷ δεκαπεντασύλλαβῳ ἢ ἐκκαίδεκασύλλαβῳ. Γίνεται δὲ τοῦτο εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν ᾠδὰς· ἀλλ' ἐκ τούτων ἡ εἰς τὸν Λάζαρον ᾠδὴ εἶναι πεποιημένη μὲ ὀκτασύλλαβους. 2) Εὐκαιρίαν, ἑορτήν. 3) Ὁ καὶ ἐπεξηγηματικός· τὸ κ πρὸ τοῦ ε, η, ι, υ, αι, οι, προφ. παρὰ τῶν Μανιατῶν ὡς τζ. 4) Κυριακή. Ἡ τοιαύτη προφορὰ εὐρίσκεται καὶ ἐντισι χωρίοις τῆς Μεσσηνίας. 5) Ἡ σύζυγος τοῦ Γρηγορίου. 6) Ἰνα ὑπάγῃ. 7) Ἡ γενικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς. Τὸ ἄνθρωπος μετὰ τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας σημαίνει συγγενῇ ἢ σύμμαχον. 8) Χωρίον τι Οἰτύλου. 9) Θύρα. 10) Ἐχθρῶν. Πασίγνωστον εἶναι ὅτι ἐκάστη οἰκογένεια Μανιατῶν διάκειται ἐχθρικῶς ἢ φιλικῶς πρὸς τὰς ἄλλας. 11) Ἔθος ἦν παρ' αὐτοῖς, γυναῖκα, καὶ ἐχθροῦ ἂν εἶναι, νὰ μὴ ἐγγίξωσι· λέγω δὲ ἦν, διότι, εἰ καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εὐλαβῶς ἐφύλαττον τὴν συνήθειαν ταύτην, κατὰ τὴν μεσοθλασίαν ὁμως (1862—1863), ὅτε δύο οἰκογένειαι ἐν τινι χωρίῳ τῆς Μάνης ἐμάχοντο, ἐφόνευσαν καὶ γυναῖκας. 12) Εἰρή. 13) Τὸ σκύλος τίθεται πρὸς περιφρόνησιν, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ κύων. 14) Νὰ φιλιωθῶμεν. 15) Ὡς καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις τῆς Ἀσίας ἔθνεσιν ἐπληρώνετο

τὸ αἷμα τοῦ φονευθέντος, οὕτω καὶ ἐν Μάνῃ. ⁴⁶⁾ Ἡ. ⁴⁷⁾ Τεσσαράκοντα λεπτά. ⁴⁸⁾ Περιφρονητικῶς λέγει τῇ συζύγῳ τοῦ Γρηγορίου ὅτι θέλει ἀποτίσει τόσον ὀλίγην τιμὴν, διότι οὐδέποτε τῶν ἑκατὸν γροσίων ὀλιγώτερον ἐπληρώνατο ὁ ἄνθρωπος. Ἀλλ' ὁ Βάβουλας, λέγων αὐτὸς Παλαιο-Βέτουλας, ἐν ᾧ τοιοῦτον δὲν ἦτο τὸ ἐπώνυμόν του, τὸν ὁμοιάζει μὲ Βέτουλα (βετούλιον καλεῖται τὸ μονοστὲς ἐρίφιον ἢ ἀρνίον) καὶ λέγει νὰ δώσῃ ὡς τιμὴν τοῦ αἵματος τοῦ Γρηγορίου ἐννέκ γροσία, ὅσον δηλαδὴ ἐτιμᾶτο τὸ βετούλιον. ⁴⁹⁾ Εἰς τὴν ὁποίαν. ⁵⁰⁾ Γυναικάδελφον. ⁵¹⁾ Διότι. ⁵²⁾ γυναικαδέλφη. ⁵³⁾ Εἶδος πυροβόλου. ⁵⁴⁾ Τὸν Βάβουλα δηλ. τὸν φονέα τοῦ ἀδελφοῦ του. ⁵⁵⁾ Ἐρίφιον. ⁵⁶⁾ Ἡ ματα σημαίνει ἐπανάληψιν. ⁵⁷⁾ Ἐξώστην τοῦ οἴκου τοῦ φονέως. ⁵⁸⁾ Ἐπυροβόλησε μὲ τὸν σαλμά. ⁵⁹⁾ Μόνον. ⁶⁰⁾ Τὸ μυρολόγιον τοῦτο δημοσιεύομεν καὶ διὰ τὸν γνωστὸν Σκυλακόγιαννην, καὶ διότι εἶναι ἀρχαῖον καὶ παρὰ πάντων τῶν Μανιατῶν ἐπαναλαμβάνεται. ⁶¹⁾ Πατρωνυμικόν, θυγάτηρ τοῦ Γρηγορίου. ⁶²⁾ Παρὰ τευή. ⁶³⁾ Ὁ Σκυλακόγιαννης οὗτος ἦτον ἀρχηγὸς Μανιατῶν κλεπτῶν· συλληφθεὶς δὲ καὶ ἀπαχθεὶς εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Τριπόλεως (πρὸ τοῦ ἀγῶνος) μετὰ πολλὰς πανουργίας καὶ παθήματα ἐδραπέτευσε διὰ νυκτός. ⁶⁴⁾ Κατὰ μέρος. ⁶⁵⁾ Ὅσα λέγονται. Ἡ συνήθεια αὕτη τοῦ νὰ παραγγέλλωσι νεκρὸν ἵνα εἴπῃ τι εἰς συγγενῇ ἢ φίλον τοῦ παραγγέλλοντος οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν Μανιατῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων συνειθίζεται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ διαφόρων λαῶν τῆς Ἀσίας. Διόδωρος δὲ ὁ Σικελιώτης ἀναφέρει ὅτι ὅμοιον τοῦτου συνειθίζετο καὶ ὑπὸ τῶν Γαλατῶν. « Κατὰ τὰς ταφὰς τῶν τετελευτηκότων ἐνίοις ἐπιστολὰς γεγραμμένας τοῖς οἰκείοις τετελευτηκόσιν ἐμβάλλειν εἰς τὴν πυρὰν, ὡς τῶν τετελευτηκότων ἀναγνωστομένων ταύτας. » ⁶⁶⁾ Ὁ Δικάννακας δηλαδὴ. ⁶⁷⁾ Εἶθε νὰ ἦτον. ⁶⁸⁾ Ἰσως διορθωτέον σκοτεινὴ. ⁶⁹⁾ Δηλ. νεκρὸν. Ἐπειδὴ ὑπῆγεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως, ὅπως, ὅταν ἡ πόλις κυριευθῇ, ἐπάρῃ εἰς τὴν λαφυραγωγίαν τὸ πλοῦμα. ⁷⁰⁾ Ἰσχνός. ⁷¹⁾ Τὸ ἀλλαχοῦ μπλάβοι μελάγχρουν. ⁷²⁾ Μεταξωτόν. ⁷³⁾ Ὀμφαλόν. ⁷⁴⁾ Πλέον. ⁷⁵⁾ Θέλω. ⁷⁶⁾ Ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐπὶ τῆς γῆς. ⁷⁷⁾ Παρακλαῖ. ⁷⁸⁾ Ἄγιε Ἰωάννη ⁷⁹⁾ Περιέργον φαίνεται πῶς τὸ ἀπαρέμφαιον διεσώθη· ἀλλ' ἴσως ἡ ἀνάγκη τοῦ μέτρου ἠνάγκασε τὸν δημοτικὸν ποιητὴν νὰ ἐλληνίσῃ. ⁸⁰⁾ Ἀλλά. ⁸¹⁾ Σιώπα. ⁸²⁾ Ἐως οὗτου. ⁸³⁾ Μὲ τὴν σύζυγόν του.

Ἐκ Τριπόλεως.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

Τὸν Μάρτιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπεδείξαμεν τὸ εἶδος τῶν δεκαπενταετῶν ἐργασιῶν τῆς Παρθώρας, ἅμα δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συντακτῶν αὐτῆς. Εἰς τὰς εἰδήσεις ἐκείνας προσθέτομεν σήμερον καὶ τὰς τοῦ λήγοντος ἔτους, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν συντακτῶν φαίνονται ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου· ἐνταῦθα σημειοῦμεν μόνον τὰ τῶν κυριωτέρων, μετὰ τοῦ εἴδους εἰς ὃ ἕκαστος ἡσχολήθη.

1. Α. Ρ. Παγκαδῆς, βιβλιογραφία.
2. Κ. Παπαρρηγόπουλος, ἱστορία καὶ βιβλιογραφία.
3. Ν. Σαρίπουλος, δημοσίαι ἐκπαίδευσις.
4. Διομ. Κυριακὸς, θρησκεία, δημοσ. ἐκπαίδ. καὶ γεωγραφία.
5. Ε. Καστόρχης, λατινικὴ φιλολογία.
6. Σ. Κουμνούδης, ἀρχαιολογία.
7. Δ. Βερναρδάκης, ἑλλην. φιλολογία.
8. Χ. Φιλητᾶς, λατιν. φιλολογία.
9. Γ. Γ. Παπαδόπουλος, ἀρχαιολογία, δημοσίαι ἐκπαίδευσις.
10. Ι. Περδάνογλου, ἱστορία, περιηγήσεις.
11. Χρηστομάνος, χημεία.
12. Ι. Σακελίων, βυζαντινὰ καὶ μεσαιωνικά.
13. Ἀγ. Βλάχος, ποίησις.
14. Π. Λάμπρος, νομισματική.
15. Σ. Ζαμπέλιος, μεσαιωνικὴ ἱστορία.
16. Θ. Καροῦσος, βιβλιογραφία.
17. Κ. Λαμπρόλλος, ἀξιόλογον πραγματεῖαν περὶ ἡμερολογίου μεταφρασθεῖσαν καὶ γαλλιστί.
18. Τ. Νερούτσος, αἰγυπτιακὴ ἀρχαιολογία.
19. Α. Χ. Ἀναργύρου, γεωγραφία.
19. Ἀλέξ. Α. Σοῦτσος, τεχνικὴ ἐκπαίδευσις.
20. Ν. Δραγοῦμης, σύγχρονοι ἱστορικὲς ἀναμνήσεις, βιβλιογραφία, κοινωνικά.

Ἡ ἐν τοῖς 96 ἐτησίαις τυπογραφικοῖς φύλλοις ὅλη διαιρεῖται ὡς ἑξῆς:

α. ἱστορία καὶ βιογραφία.	φύλ.	21
β. φιλολογία καὶ βιβλιογραφία.	»	41
γ. Κοινωνικά.	»	44
δ. Περιγραφὴ ἡθῶν καὶ τόπων.	»	5
ε. Ἀρχαιολογικά.	»	5
ς. Ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι.	»	3
ζ. Φυσικὴ, βοτανικὴ, ζωολογία.	»	2
η. Ποίησις.	»	3
θ. Διηγήματα καὶ μυθιστορία.	»	22
ι. Διάφορα.	»	8
ια. Εἰδήσεις πολιτικά.	»	2